MIELIPIDE

Suomessa ei halpaa ruokaa tule edes ilmaisella raaka-aineella. Alkutuottajan osuus on lähinnä vitsi. **NIMIMERKKI LASKEKAA ITSE TEKSTIVIESTIPALSTALLA**

LUKIJALTA

Ei kiinteistöveroa maa- ja metsätalousmaalle

Lehtikirjoitusten perusteella teollisuus ei saa haluamallaan hinnalla puuraaka-ainetta. Kun kotimaasta ei saada puuta riittävästi, joudutaan turvautumaan tuontiin. Tullin tilastojen mukaan ulkomailta tuotava puu on huomattavasti kotimaista kalliimpaa.

Minä ja monet muut hämmästelemme minkä vuoksi ulkomaisesta puusta kannattaa maksaa parempaa hintaa kun kotimaisesta? Kyse ei voi olla ainakaan siitä että tuontipuu olisi laadukkaampaa, sillä tietämäni mukaan esimerkiksi koivukuitu on samanlaista itärajan molemmin puolin.

SAK:n puheenjohtaja Lauri Lyly ja elinkeinoministeri Jan Vapaavuori (kok.) haluavat vauhdittaa kotimaista puukauppaa.

Ajatus puukaupan vauhdittamisesta on hyvä ja kannatettava, mutta toteuttamistavoista voidaan olla monta mieltä. Lylyn mielestä puukauppa vilkastuisi, jos maa- ja metsätalousmaille säädettäisiin kiinteistövero. Vapaavuori vauhdittaisi puukauppaa säätämällä metsätilamaksun.

Molempien tavoitteena lienee lisämaksuilla pakottaa metsänomistajia myymään puuta nykyistä enemmän. Joku metsänomistaja ehkä alistuisi ajatukseen ja myisi puuta jotta saisi lisämaksunsa maksettua. Joku toinen maksattaisi lisämaksut muilla.

Näitä muita maksajia olisivat esimerkiksi kaikki metsästysseurojemme jäsenet sekä henkilöt, jotka käyttävät nykyistä metsäautotieverkostoa vaikkapa sieni- ja marjamatkoillaan.

Maanomistajat ovat yleensä luovuttaneet metsästysoikeutensa alueen metsästysseuroille ilman rahallista korvausta. Myös yksityisillä metsäautoteillä ajellaan toistaiseksi ilman tietulleja. Vastikkeeksi saamastaan metsästysoikeudesta seurat ovat tarjonneet maanomistajille hirvipäivällisen kerran vuodessa. Molemminpuolinen hyöty saadaan kun metsästäjät pitävät hirvikannan kurissa ja näin vältytään taimikkotuhoilta. Usein hirvien ohella on samoilla mailla saanut metsästää myös muuta riistaa.

Jos Lylyn taikka Vapaavuoren ehdotus toteutuisi, kävisi todennäköisesti niin että maanomistajat eivät enää jatkossa vuokraisikaan maitaan vastikkeetta, taikka sallisi vapaata autoilua, vaan veloittaisivat autoilijoilta tietulleina ja metsästysseuroilta maidensa vuokrana sen summan jonka he joutuvat maksamaan valtiolle lisääntynyttä veroa tai muuta maksua. Tämän seurauksena jäsenmaksujen varassa toimivat metsästysseurat joutuisivat nostamaan jäsenmaksujaan jotta saisivat maiden vuokrat maksetuksi.

Näin maanomistajille kohdennettu maksu jakaantuisi myös sellaisille kulkijoille joilla ei ole multaa edes kynsien alla. Joukossa saattaa olla myös monta SAK:n jäsentä.

Metsäteollisuutemme puupulaa ei helpoteta lisäämällä metsänomistajien kustannuksia, vaan lisäämällä euroja puun kuutiohintaan. Kysynnän ja tarjonnan laki pätee myös puukaupoissa.

Reijo Hongisto
kansanedustaja (ps.)

Susista

Salolaisen susisaarna tyhmänä pitämälleen kansalle oli vertaansa vailla. Olikohan nyt oikea mies oikealla asialla?
Susipari Suomesta

Metsästäjä, perheenisä Olli Loisa. Kiitos rohkeasta puheenvuorosta. Meitä samoin ajattelevia on metsästäjissä paljon. **Ei nimimerkkiä**

Verottajalle

Verottajan tekemä päätös metsätilojen vähennysoikeudesta kaluston poistamisesta. Mielenosoituksena tehkäämme vuoden mittainen myyntiboikotti kaikesta puusta.
Jotakin rajaa

Verottaja lopetti minultakin metsäajon traktorilla. Ei vähennyksiä, mutta onneksi tulot kelpasivat. **Simo**

Myyty jo

Ei ole enää suomalaista apulantaa, kun Kemira myytiin norjalaiselle Yaralle.
Orvokki

Kiitoksia

Haluan kiittää Maaseudun Tulevaisuutta mukavasta ja piristävästä tv-mainoksesta. Pikkutyttö vaaleine hiuksineen on ihana. **Sirkka**

Hyvä Pekka Alarotu. Julkisten hankintojen kilpailutus ei tarkoita, että valitaan halvin, vaan paras vaihtoehto.
Ei nimimerkkiä

Halvalla

Suomessa ei halpaa ruokaa tule edes ilmaisella raaka-aineella. Alkutuottajan osuus on lähinnä vitsi.
Laskekaa itse

Vesihuoltolain muutokset tulossa

Vesihoitolakia ollaan uusimassa ja nyt liittämisvelvollisuuteen on myös tulossa lievennyksiä. Asia on edennyt niin että maa- ja metsätalousministeriö pyytää lausuntoja ehdotuksesta hallituksen esitykseksi vesihuoltolain muuttamiseksi.

Mittavien muiden muutosten ohella puututaan liittämisvelvollisuuteen, joka on nykyisen lain tulkinnassa johtanut erinäisiin kohtuuttomuuksiin.

Edellytyksenä toiminta-alueen vahvistamiselle olisi toteutuneen tai suunnitellun yhteiskuntakehityksen tarve. Taajaman ulkopuolella sijaitsevaa kiinteistöä ei enää tarvitsisi liittää laitoksen verkostoon, jos kiinteistön vesihuoltolaitteisto on rakennettu ennen laitoksen toiminta-alueen vahvistamista ja edellyttäen että kiinteistöllä on asianmukainen vesihuolto. Vapaa-ajan asuntoja ilman vesikäymälää ei myöskään pakotettaisi liittymään.

Kaikki viittaa siihen, että uusia vesiosuuskuntia ei tule syntymään samalla innolla kun tähän saakka.

Ehkä lainmuutoksen myötä vesihuoltolain päämäärä sen sijaan tulee paremmin toteutumaan niin että yhdessä rakennetaan toimivaa ja edullista vesihuoltoa. Ja tämähän onnistuu parhaiten alueille, joille suunnitellaan tiheämpää asutusta.

Nyt ei enää ryhdytä hankkeisiin, joissa ei aloittamisvaiheessa ole tarpeeksi halukkaita osallistujia. Ei enää voida laskea sen varaan, että naapurit sitten pakotetaan mukaan kun kunta vahvistaa toiminta-alueen vesiosuuskunnalle. Kannattamattomat projektit jäävät rakentamatta.

Lausuntoehdotuksessa todetaan toiminta-alueista, että ”jos huomattava osa toiminta-alueen kiinteistöjen omistajista katsoo liittämisen vesihuoltolaitoksen verkostoon tarpeettomaksi ja jos vapautuspäätökset vaarantaisivat vesihuoltolaitoksen toiminta-edellytykset, on kyseenalaista, ovatko toiminta-alueen hyväksymisen edellytykset alun perinkään täyttyneet”. Tämä pitää erinomaisesti paikkansa. Valitettavasti siellä missä toiminta-alueita on vahvistettu ilman suurta kannatusta, vahinko on jo tapahtunut.

Vaikka liittämisvelvollisuus haja-asutusalueella lievenee niin lievennys ei tule heti koskemaan nykyisen lain perusteella pakkoliitettyjä kiinteistöjä. Lievennys astuu niille voimaan vasta 1/1-2019.

Nyt kuntien päättäjien pitää vetää käsijarrusta ja lopettaa heti sellaisten toiminta-alueiden vahvistamiset, joissa on tarkoitus pakkoliittää kiinteistöjä, jotka lain muutoksen myötä olisivat vapautettuja liittymisvelvollisuudesta. Kyllä nämä päätökset toiminta-alueista voivat odottaa uuden järjellisen lain voimaantuloa.

Näissä vesiasioissa on jo tehty tarpeeksi järjenvastaisia päätöksiä ja niillä rikottu maaseudun yhteiskuntarauhaa. Erinomaisen yhteenvedon siitä, missä mennään pakkoliittämisen tiellä löytää viimeisestä TM Rakennusmaailma -lehdestä.

Christer Nikander
Pernaja

MARKKU VUORIKARI

Vesihoitolain uudistus hidastaa vesiosuuskuntien perustamista, uskoo Christer Nikander.

VIERASKOLUMNI

Terveisiä fosforikokouksesta

Sellainenkin ihme on saatu nähdä, että EU:ssa järjestettiin maailman ensimmäinen fosforikokous. Teemana olivat fosforin riittävyys, käyttö ja tekniset ongelmat. Olin todistamassa tätä tilaisuutta ja käytin puheenvuoron Itämeren fosforiongelmasta ja sen ratkaisuyrityksistä.

Oli hauska nähdä paikalla paljon suomalaisia niin teollisuuden, tutkimuksen kuin virkanaisistonkin edustajia. Toisaalta suomalaisten fosforiongelma on hieman eri kuin keskieurooppalaisten. Itämeri on heille varsin etäinen, eikä fosforipäästöjä käsitelty niinkään ympäristöongelmana kuin teknisenä ongelmana.

Outoa on, että sekä maatalouspolitiikan linjaukset että siitä päättävät puuttuivat tilaisuudesta.

Hyvää siinä on se, että viimeinkin on herätty siihen, että fosforin saatavuus on kriittinen tekijä EU:n ruokaturvassa. Kyseistä ainetta on Euroopassa käytetty tuhlaten jo pitkään aikaa joten pellot ja täyttöalueet ovat pullollaan sitä.

Mutta nyt on tuhlaamiselle tulossa loppu, sillä on havaittu että Suomessa on EU:n ainoa fosforikaivos ja olemme fosforin osalta ruuantuotannossa riippuvaisia Venäjästä ja Marokosta. (Myös typpi on tuontitavaraa, mutta siitä ei tuolla puhuttu.)

Miten sitten menetellä tuon ongelman kanssa? Oikein selvää kantaa ei kokouksessa syntynyt, mikä ehkä johtuu siitä, että ongelman poliittisuuteen ollaan vasta heräämässä. Kun se meille on ympäristöongelma, EU:n keskiosissa ollaan ikään kuin sopeuduttu ympäristöongelmiin. Vähemmän puhuttiin pohjavesien pilaantumisesta kuin siitä, miten fosforin kierrätyksestä saataisiin kannattavaa.

Tietenkin siitä pitäisi saada kannattavaa ja yrittää ratkaista asiaan liittyviä teknisiä ongelmia. Tässä me suomalaiset olemme hyvässä asemassa, sillä lannan ja jäteveden käsittelyssä ollaan etenkin Saksassa, Hollannissa ja Tanskassa paljon meitä edellä. Voimme kopioida parhaat ratkaisut ja välttää tehtyjä virheitä.

Itse yritin sanoa, että kierrätyksen kannattavuuden takia ei kannata jättää mitään tekemättä, sillä ainakin Itämeren osalta kysymys on ympäristöongelmasta, jolla on hinta, joka kasvaa ajan kuluessa. Jos samalla voidaan ratkaista poliittisia ongelmia, niin aina parempi. Tämä viimeistään on osoitus siitä, että olemme astuneet uuteen aikakauteen, jossa ympäristöongelmat ja raaka-aineiden riittävyys näyttelevät merkittävää strategista roolia.

Paikalla oli myös japanilaisia kertomassa omista ratkaisumalleistaan. Kävi ilmi, että Japanille fosforiongelma on konsanaan pahempi kuin meille. Aikanaan heillä on järvet saastuneet ja maat kyllästetty fosforilla, mutta ratkaisu kierrätykseen on ollut yksinkertainen. Kaatopaikkamaksut ravinnerikkaille aineille on nostettu niin korkealle, että fosfori kannattaa erottaa aineesta kuin aineesta ennen kuin se sysätään prosessista eteenpäin.

Tämän lisäksi he ovat louhittavan fosforin suhteen aivan riippuvaisia Kiinasta, mikä ei paljon heitä naurattanut. Kysyin, miten on ollut saatavuuden laita? Keväällä kun Kiina tarvitsee raaka-aineen itse, sitä ei saa. Muuten kyllä – ainakin toistaiseksi, oli vastaus.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

Säteilyn haitat otettava huomioon päätöksissä

Me ihmiset ja koko ekosysteemi elämme varsin luonnottomissa sähkömagneettisissa olosuhteissa. Olemme kuin kohiseva radio tai ”lumisateinen” TV-vastaanotin. Sähkömagneettista säteilyä voi olla paikoin jopa miljoonabiljoonakertainen määrä luonnon taustasäteilyyn verrattuna.

Suomessa puolitoista vuotta sitten aloitettu 4G-verkon asennus on pahentanut tilannetta entisestään.

Viranomaisiin ja tuoteturvallisuuteen luottavat ihmiset, myös lapsiperheet, hankkivat kotiinsakin langattomia laajakaistoja (24/7 = aina päällä), eivätkä terveysvaarat kohdistu vain omaan perheeseen, vaan myös naapurustoon. Kotirauha ja -terveys on menetetty, voimakas sm-säteily ja mikroaallot lävistävät lähes kaiken valon nopeudella.

Sosiaali- ja terveysministeriö, Terveyden ja hyvinvoinnin laitos, Säteilyturvakeskus, muut viranomaiset ja elektroniikka- ja sähköyhtiöiden tukemat tutkijat ja media vähättelevät langattoman teknologian vahingollisuutta.

Jos tutkimuksessa koehenkilöitä on altistettu 30 minuuttia päivässä kännykkäsäteilylle, asetelma on ihan toinen kuin nykyinen todellisuus, jossa ihmiset altistuvat asuin-, opiskelu-, työ- ja vapaa-ajanympäristöissään vastaavalle, muun muassa WLAN-laajakaistan, säteilymäärälle 48 x 30 minuuttia. Tämän lisäksi altistutaan kännyköiden lisääntyvälle säteilylle, tukiasemien ja muiden laitteiden kentille sekä erilaisille tutkille.

Säteilykuormitusta lisää olennaisesti datansiirtosysteemi: matalalle asennetuista linkeistä linkkeihin tarkoitettu säteily valuu maahan ja aaltoina ihmisten koteihin. Säteilyltä ei voi välttyä missään, eikä sekään, jolla ei ole käytössä langattomia laitteita.

Nykyisessä jatkuvasti lisääntyvässä ja muuttuvassa sähkömagneettisessa poikkeustilassa hyvinvointi ei ole mahdollista. Kukaan ei voi määrittää, mikä on sähkömagneettisen säteilyn turvallinen alaraja, josta ei vielä olisi haittaa tarkoin standardein toimivalle ihmiselle ja ekosysteemille. Sitä paitsi kaikella aineella on sähkömagneettinen vaste.

Terveellisyys, ympäristöystävällisyys ja taloudellisuus kulkevat käsi kädessä. Niitä noudattava yhteiskuntapolitiikka on koko ekosysteemin kannalta kestävää ja kaukonäköistä. Siihen eivät sovi luontoa turmelevat, ilmastoa lämmittävät ja sairauksia aiheuttavat toiminnat: langaton teknologia, yletön energiankulutus, massiivinen kaivosteollisuus, kivenmurskaus louheeksi....

Eikä rauhallisemmissa oloissa tarvita lääkejättejä hälytysoireistoja turruttamaan. Ne eivät vaimene myöskään kognitiivisella terapialla. Jos oireita ei oteta vakavasti, elimistö kehittää vakavamman hälytyksen: Ihminen voi yrittää ”sahata linssiin” mieltään, mutta keho on rehellinen.

Katariina Perttula
terveydenhoitaja
lentoemäntä (eläkkeellä)
Vesilahti

Osallistu Sienet ennen ja nyt -keruuseen

Mitä sieniä ennen vanhaan syötiin? Mitä eri käyttötapoja sienillä oli? Millä nimillä sieniä kutsuttiin? Muistatko sieniin liittyviä uskomuksia, kaskuja tai tarinoita? Harrastatko nykyisin sienestystä? Onko suhtautuminen sieniin ja sienilajeihin muuttunut elinajallasi? Mikä on paras sienestysmuistosi?

Olen perinteentutkimuksen opiskelija Itä-Suomen yliopistosta ja kerään pro gradu -tutkimustani varten tietoja ja muistoja sienistä kansanperinteessä. Olen kiinnostunut etenkin sienten käytöstä ennen vanhaan, sieniin liittyvistä uskomuksista ja sienestyksen muutoksesta 1900-luvun aikana.

Kaikki omat kokemukset, muistot ja tiedot ovat arvokkaita keräykseni kannalta.

Osallistuaksesi keräykseen voit kirjoittaa esimerkiksi joistakin yllä mainituista aiheista omalla tyylilläsi.

Vastaukset palautetaan kirjeitse Itä-Suomen yliopistoon osoitteella Tellervo Hirvonen (Sienikeruu), Itä-Suomen yliopisto, PL 111, 80101 Joensuu tai sähköpostilla suoraan minulle osoitteeseen pirinensini@gmail.com 30.5.2013 mennessä. Vastaukset talletetaan Joensuun perinnearkistoon. Lisätietoja saa osoitteesta *http://sienikeruu.wordpress.com/*.

Sini Pirinen

Sini Pirinen kerää tutkimukseensa tietoja sienistä ja sienten käytöstä kansanperinteessä.

HUIDUNPERÄ

Olipa erikoinen kansainvälinen naistenpäivä

Perjantaina tässä maassa vietettiin kansainvälistä naistenpäivää. Pääjuhla oli nytkin Helsingin yliopiston juhlatiloissa yliopiston ja Suomen Naisjärjestöjen Keskusliiton yhteistyössä järjestämänä.

Suomella on kansainvälisessä toiminnassaan jo aikanaan ollut kiintoisa alkuasema.

Naisemme saivat 1906 toisina maailmassa äänioikeuden ja ensimmäisinä vaalikelpoisuuden silloin perustetussa kansanedustuslaitoksessamme. Naisjärjestömme, varsinkin Naisjärjestöjen keskusliitto, ovat vuosikymmeniä sitten toimineet naisten osuuden laajentamiseksi näissä päätäntävaltaa käyttävissä elimissä.

Muun muassa eduskunnassa on naisten osuus kasvanut alkuperäisestä 19 naisen ryhmästä 86 naiseen. Osallistumisensa eduskuntavaaleihin nousi viime vaaleissa 71,3 prosenttiin miesten osuuden jäädessä 69,6 prosenttiin.

Verkkaisesti on naisten osuus yksikamarisessamme edennyt, mutta hallitustemme osalta kehitys on ollut toisenlainen. Ensimmäinen naisministeri nimitettiin hallitukseen 1926, kun Miina Sillanpää (sd.) tuli toiseksi sosiaaliministeriksi Väinö Tannerin vähemmistöhallitukseen. Ministerikautensa kesti tosin vain vuoden verran, kun kansanedustajauransa jatkui vuodesta 1907 lähes neljä vuosikymmentä.

Sittemmin naisministerit ovat kuuluneet asiaan, vaikka takapakkia nykyinen hallitus edustaakin asiassa edellisiin verrattuna. Nyt hallituksen 19 jäsenestä yhdeksän on naisia. Edellisissä hallituksissa naisilla on ollut hienoinen enemmistö! Olemme myös kokeneet naispresidentin ja kahden keskustalaisen naispääministerin toimikaudet tässä maassa.

Kiinnostuneina seurataan erästä toistakin naisedustuksen mahdollistavaa aluetta, talouselämämme johtotasoa. Naisten osuus on sielläkin lisääntynyt, tosin verkkaisesti.

Äskettäin oli julkisuudessa selvitys maailman 45 valtion nykytilanteesta tässä suhteessa. Huippua edustaa Kiina, jossa naisten osuus talouselämän johtotehtävissä on 51 prosenttia. Puola on 49 prosentillaan kakkonen. Baltian maat seuraavat 40 prosentilla, ja Saksan ja Venäjän osuudet ovat 31, Kreikan 30 ja Belgian 28 prosenttia. Pohjoismaissa luvut vaihtelevat 22 ja 27 välillä Suomen edustaessa 24 prosentillaan maailman nykykeskiarvoa. Yhdysvaltain luku on 20, Britannian ja Intian 19. Japanin vain 7 prosenttia.

Tilastoissa Suomi on siten naisedustuksensa osalta ”hyvänpuoleisessa” seurassa.

Kansainvälisen naistenpäivän teema oli aiheensa puolesta melkoinen yllätys. Kansainvälisyys ja kulttuuri eivät kuuluneet perinteisiin aiheisiin, kun keskityttiin naisiin kohdistuvaan väkivaltaan, kovaan ja yleismaailmalliseen ilmiöön.

Ilmeni, että Suomi ei itse asiassa tee myönteistä poikkeusta. Mediamme joutuu jatkuvasti julkaisemaan uutisia naisiin, lapsiinkin, kohdistuvasta väkivallasta. Se ilmenee koti- ja perhe-, kouluja katuväkivaltana.

Ennaltaehkäisyyn ja torjumiseen ei viranomaisilla ole nykyisin keinoja, juhlapuheissa todettiin. Niitä on siksi aktivoitava.

Yliopiston vararehtori Ulla-Maija Forsberg, professori Johanna Niemi sekä Naisjärjestön keskusliiton puheenjohtaja Sirkka-Liisa Anttilan käsittelivät naisiin nyt kohdistuvaa väkivaltailmiötä.

Todettiin, että EU:n neuvoston raportin mukaan kuusi kymmenestä naisesta joutuu elämässään seksuaalisen tai fyysisen väkivallan kohteeksi. Ääripäitä edustavat Etiopia ja Japani. Etiopian naisista yli 70 prosenttia joutuu puolisonsa hakkaamiksi, Japanissa 15 sadasta.

Puheenjohtaja Anttila rohkaisikin juhlaväkeä toimiin väkivallan laistamiseksi. Toukokuussa 2011 EU-neuvosto jo hyväksyi pitkään valmistellun Istanbulin sopimuksen, josta tulee ensimmäinen konkreettinen, valtioita sitova sopimus naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi. EU-neuvoston 47 jäsenmaasta 26 on sen allekirjoittanut ja se astuu voimaan, kun kymmenen valtiota on sen ratifioinut osana lainsäädäntöään.

Suomi allekirjoitti sopimuksen 2011 ja ratifioi sen 2014. Puhujan mukaan olisi myönteistä, jos Suomi sen ratifioi yhtenä kymmenestä ensimmäisestä toteuttajavaltiosta.

Se merkitsee turvakotien lisäämistä maan eri puolille, kun kunnat ajavat niitä säästöjen nimessä alas. Väkivaltaa pyritään kodeissa eri toimin estämään, sillä lähisuhdeväkivaltaan kuolee meilläkin länsimaittain katsoen suuri määrä naisia.

Vuoden 2005 tutkimuksen mukaan 43 prosenttia naisistamme kokee väkivaltaa tai sillä uhkailua.

Huidunperällä ihmettelimme, miten kansainvälisenä naistenpäivänä keskityttiin juuri naisten väkivaltakohteluun. Mutta väkivaltailmiö näyttäkin olevan melkoinen tosiasia kehittyneisiin valtioihin kuuluvassa, sivistysmaana pitämässämme demokratiassa?

HEIKINTYTÄR